

[Udenrigsministeren].
binde sig paa dette Omraade paa en saadan Maade, at man ikke kan træde hindrende i Vejen for vor Omsætning med de paagældende Stater. Og navnlig vil det her have Betydning, at man ikke vilkaarligt og pludseligt kan gribe ind. Det er rigtigt, at der i de paagældende Aftaler foreligger Udgangspunkt for paa Forhaand at tage en Række Forbehold; men disse vil da være kendt. Det, man vil sikre sig imod, er, at der pludselig ligesom dumper ned fra det ene eller det andet Land nye Forbud, nye Indgreb, som paa et givet Tidspunkt kan forstyrre vort Erhvervsliv. Og der er ikke Tvivl om, at det vil være nyttigt for os, i saa høj Grad som gør sig, internationalt at blive sikret derimod. Jeg kan derfor for mit Vedkommende anbefale de tre Overenskomster til hurtig Vedtagelse her i Tinget, idet jeg tilføjer, at Spørgsmaalet om, hvorvidt Ministeriet senere kan benytte den paagældende Bemyndigelse til Ratifikation, vil blive afgjort efter en Forhandling med det udenrigspolitiske Nævn.

Hans Rasmussen: Jeg vil gerne have Lov til at bekræfte Rigtigheden af det, som den højtærede Udenrigsminister anførte med Hensyn til de Forhandlinger, der har fundet Sted i det udenrigspolitiske Nævn, angaaende de Konventioner, der i dette Øjeblik foreligger til Behandling. Det er rigtigt, at en saadan Drøftelse har været ført, og at der har været Enighed om de Synspunkter, man har ment at maatte gøre gældende overfor samtlige de tre foreliggende Konventioner. Maa jeg i øvrigt blot have Lov til at udtale min Tilslutning til de principielle Grundtanker, som disse Konventioner hviler paa. Min Gruppe ser med Tilfredshed paa det Arbejde, der udføres af Folkeforbundet, og mener, at ethvert Skridt af den Natur, der her er Tale om at tage, er af Betydning for det internationale Samkvem.

Saaledes som Konventionerne foreligger og i Henhold til den Motivering, Udenrigsministeren her har givet, drejer det sig om en Bemyndigelse for Regeringen og ikke, som man kunde faa Opfattelsen af ved gennemlæse Konventionerne, om, at Folke-representationen her skal sige ja eller nej. Der er under Behandlingen i det udenrigspoli-

tiske Nævn fremhævet Betragtninger, som meget vel begrunder, at man giver Bemyndigelsen til Regeringen, og at det bliver saaledes, at Regeringen efter en nærmere, senere Forhandling med det udenrigspolitiske Nævn træffer den nærmere Beslutning med Hensyn til Danmarks Tilslutning til de Konventioner, der her er Tale om. Jeg anbefaler paa min Gruppens Vegne, at vi giver denne Bemyndigelse, og det gælder saavel Hovedkonventionen som de to Særaftaler, der her er til Behandling.

Jeg maa maaske for at faa Lejlighed til at faa fjernet en Tvivl, som jeg ved er opstaaet hos adskillige, og som ogsaa har faaet noget Raaderum hos mig, have Lov til at spørge den ærede Udenrigsminister om, hvorvidt det er hans Agt at søge Forhandling med det udenrigspolitiske Nævn om samtlige de her foreliggende Konventioner, eller det blot drejer sig om Hovedkonventionen eller de to Særaftaler. Jeg tror, det vil have nogen Betydning, om Ministeren vil være saa elskværdig at udtale sig derom. Jeg skal i øvrigt anbefale, at man giver Tilslutning til den Bemyndigelse, som Udenrigsministeren paa Regeringens Vegne har bedt om.

Himmelstrup: De her foreliggende tre Forslag til Rigsdagsbeslutning kan vi fra vor Side give vor Tilslutning. Partiet Venstre er af den handelspolitiske Opfattelse, at vort Lands økonomiske Velfærd er knyttet til den størst mulige Frihed udadtil i den Verden, hvor vi skal afsætte vore Produkter. I Aarene siden Verdenskrigens Afslutning har jo imidlertid rundt omkring i en Række Lande Indførsels- og Udførselsforbud som handelspolitisk Middel spillet en meget stor Rolle; men paa den anden Side er man ogsaa i nogle Lande begyndt at afvikle hele dette System. For vort Lands Vedkommende laa Forholdene saaledes i Aarene umiddelbart efter Krigens Afslutning, at vi kun i ringe Grad anvendte Ind- og Udførselsforbud som handelspolitisk Middel, og det forekommer mig derfor, at Danmark maa være særlig interesseret i at fremme en Udvikling, som afvikler hele dette System. Vi benyttede ikke Systemet, den Gang man rundt omkring i Europa benyttede det i Aarene fra omkring 1918 op til 1926—27. Det forekommer mig derfor, at vi ikke godt